

U-jazdowski

karta do patrzenia

Oko na Kolekcję

OKO NA KOLEKCJĘ

Użyj wyobraźni i odpowiedz na pytania!

Co widzisz?

Jakie skojarzenia budzi to, na co patrzysz?

Z czego to jest zrobione? Czy myślisz, że te plamy powstały celowo?

Czy potrafisz rozpoznać to zwierzę?

Z czym kojarzą Ci się te plamy?
Czy myślisz, że mogły powstać podczas zabawy?

Kim może być postać na zdjęciu?

Jak myślisz, kiedy mogło powstać to zdjęcie?

Zastanów się, w jaki sposób plamy farby mogły znaleźć się na tej pracy.

Spójrz na pracę w całości!

Jak myślisz, jak duża jest ta praca?

Jaki może mieć tytuł?

Jakie uczucia budzi w Tobie postać na koniu?
Strachu, dumy, powagi czy może zabawy?

Dlaczego ktoś mógł chcieć użyć w ten sposób farby na zdjęciu?
Jakie narzędzia były mu potrzebne, by to zrobić?

Autorką tej pracy jest Zenona Cyplik-Olejniczak. Artystka zajmuje się malarstwem, grafiką, tworzy obiekty, instalacje, happeningi, scenariusze i autorskie filmy. Wykonuje obiekty, których punktem wyjścia są często osobiste, historyczne przedmioty.

Gra w kulki – Ojciec to tytuł pracy, którą właśnie zobaczyłeś/aś. Ukazuje ona zmitologizowaną postać ojca-ułana na koniu.

Ułan to żołnierz jazdy lekkiej uzbrojonej w lance, szable oraz broń palną, charakterystycznej głównie dla kawalerii polskiej. Nazwa ułan pochodzi od nazwiska pułkownika Aleksandra Ułana, który dowodził oddziałami tatarskimi w armii króla Augusta II w XVIII wieku. W okresie napoleońskim ułani weszli do historii polskiej i europejskiej kawalerii. Przed II wojną światową w Wojsku Polskim istniało 27 pułków ułanów, 10 pułków strzelców konnych i 3 pułki szwoleżerów. W kampanii wrześniowej 1939 roku oddziały te stanowiły całkiem skuteczne siły, które potrafiły się szybko przemieszczać, oskrzydlać przeciwnika i często lepiej sobie radzić w chaosie walk niż oddziały piesze.

Wielkoformatowe zdjęcie młodzieńca pełnego dumy i wigoru jest upstrzone kolorowymi farbami z paintballa. Dostojeństwo czarno-białego zdjęcia tworzy napięcie z agresywnymi kolorami i gestem oddania strzałów. Ojciec artystki zmarł, gdy miała 15 lat. Przeżył tortury niemieckiego gestapo na zamku w Lublinie i pobyt w obozach koncentracyjnych. Szczegóły dotyczące jego życia artystka poznawała przez wiele lat.

Dzieło jest wyrazem intymnej rozpaczki artystki po stracie ojca. Porusza istotny motyw polskich patriotów, żołnierzy, ojców, którzy nie wrócili do domu, do swoich córek, po II wojnie światowej. Emocje, które wywołują prace artystki, są bliskie wielu osieroconym po II wojnie światowej córkom.